

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 5. travnja 2006.

Ljubav i istina - dva lika istoga Bojeg dara

Draga braćo i sestre,

Izvor međusobnog zajedništva učenika i njihova zajedništva s Bogom jest Duh koji ulijeva Boju ljubav u naša srca (usp. *Rim* 5,5). Sveti Irenej govorio je u tom smislu: "Gdje je Crkva, ondje je i Duh Boji; gdje je Duh Boji, ondje je Crkva i svaka milost; jer Duh je istina" (*Adversus haereses*, III, 24, 1: PG VII,966). Ova uska povezanost s Duhom ne poništava naše čovječstvo sa svom njezinom slabošću, pa je tako i zajednici učenika kušnja dobro poznata, a sastavljena je ponajprije od suprotnosti s obzirom na istine vjere, što je dovodilo do kidanja zajedništva. Kao što zajedništvo ljubavi postoji od početka (usp. *1 Iv* 1,1slj.), tako od početka dolazi i do podjele: "Od nas iziđoše, ali ne bijahu od nas. Jer kad bi bili od nas, ostali bi s nama; ali neka se očituje da nisu od nas" (*1 Iv* 2,19). Kako li je velika opasnost da se izgubi vjera! Jasna je dunost onoga koji vjeruje u Crkvu ljubavi, te u njoj eli ivjeti, prekinuti zajedništvo s onim koji se udaljio od nauka koji spasava (usp. *2 Iv* 9-11).

Da je Crkva koja se rađa bila sasvim svjesna ovih mogućih napetosti u iskustvu zajedništva dobro se vidi i u Prvoj Ivanovoj poslanici: nema toga glasa u Novome zavjetu koji bi se snanije podigao kako bi očitovao stvarnost i obvezu bratske ljubavi među kršćanima; no taj se isti glas odbojnom grubošću obraća protivnicima koji su bili članovi zajednice, a sada to više nisu. Crkva ljubavi je i Crkva istine, shvaćene kao vjernost Evanđelju što ga je Gospodin Isus povjerio svojim.

Kršćansko bratstvo rađa se iz toga što smo ustanovljeni kao djeca istoga Oca po Duhu istine: "Svi koje vodi Duh Boji sinovi su Boji" (*Rim* 8,14). No, obitelji djece Boje, kako bi ivjela u jedinstvu i miru, potreban je netko tko će je čuvati u istini, te voditi mudrom i pouzdanom razboritošću: u tome

se očituje sluba apostola. Prvi saetak Djela apostolskih vrlo uspješno izriče skup ovih vrijednosti u ivotu Crkve koja se rađa: "Bijahu postojani u nauku apostolskom, u zajedništvu (koinonia), lomljenju kruha i molitvama" (Dj 2,42). Zajedništvo se rađa iz vjere potaknute apostolskim propovijedanjem, hrani se lomljenjem kruha i molitvama, a izriče se bratskom ljubavlju i sluenjem. Nalazimo se pred opisom zajedništva Crkve koja se rađa, sa svom njezinom nutarnjom dinamikom i vidljivim očitovanjima: dar zajedništva čuva se i promiče osobito apostolskim sluenjem, koje je pak dar čitavoj zajednici. Apostoli i njihovi nasljednici stoga su čuvari i pouzdani svjedoci pologa istine povjerenoga Crkvi, a u isto su vrijeme i sluitelji ljubavi što ju je Gospodin Isus objavio i darovao. Njihovo je sluenje, u tom smislu, sluenje ljubavi: a ljubav što je oni ive i promiču nerazdvojna je od istine koju čuvaju i prenose.

Istina i ljubav dva su lika istoga dara koji dolazi od Boga i koji se, zahvaljujući apostolskom sluenju, čuva u Crkvi te stie sve do naše sadašnjosti! I po sluenju apostola i njihovih nasljednika ljubav trojstvenoga Boga stie do nas kako bi nam prenijela istinu koja nas oslobađa (usp. Iv 8,32)!